

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 378/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti M., spol. s r. o., N., právne zastúpenej advokátkou JUDr. G. K., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 4562/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti M., spol. s r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. októbra 2009 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti M., spol. s r. o., N. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 4562/08.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že okresným súdom bol v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Rob 277/08 z 3. septembra 2008 vydaný platobný rozkaz v prospech sťažovateľky, na základe ktorého bol odporca povinný zaplatiť jej sumu 333 332,50 Sk s príslušenstvom. Tento platobný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným. Pretože odporca nesplnil povinnosť uloženú mu súdom, sťažovateľka podala 14. novembra 2008 na Exekútorskom úrade JUDr. B. V. návrh na výkon rozhodnutia. Pretože okresný súd bol nečinný, sťažovateľka podala sťažnosť predsedovi súdu 17. júna 2009 a až na základe tejto sťažnosti bolo súdnej exekútorke doručené poverenie na uskutočnenie exekúcie a následne bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie 22. júna 2009, ktoré bolo vydané 13. mája 2009. Konaním okresného súdu tak došlo k právnej neistote sťažovateľky, o čom svedčí aj účelová zmena v obchodnej spoločnosti, ktorá má plniť, čo v konečnom dôsledku môže znamenať neúspešné vymożenie súdom priznanej pohľadávky. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1.) Okresný súd v Martine svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn.: 17 Er 4562/08, porušil zákonné právo M., s. r. o., so sídlom N.(...) na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2.) M., s. r. o., so sídlom N.(...) sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 10.000,- EUR(...).

Zároveň žiadam priznať mi právo na náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. 655/2004 Z. z., § 11, ods. 2, s poukazom na vetu za bodkočiarkou, odvolávajúcu sa na § 10, ods. 1, 2(...) spolu 689,38 €.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovený zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podla čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd podla § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorsich predpisov (dalej len „zákon o ústavnom súde“) každý navrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní kazdeho navrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedene v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na dalsie konanie. Podla tohto ustanovenia navrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, navrhy, ktoré nemajú zákonom predpisane náležitosti, neprípustné navrhy alebo navrhy podane niekým zjavne neoprávneným, ako aj navrhy podane oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj navrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený navrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí ziadnu moznosť porušenia oznaceneneho základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posudiť po jeho prijatí na dalsie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký navrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenesjej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaruceneneho v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podla čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 4562/08.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh, ako aj z obsahu súvisiaceho spisu ústavný súd zistil, že 25. novembra 2008 bola okresnému súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sťažovateľkou. Súdna exekútorka 3. apríla 2009 a 5. júna 2009 urgovala okresný súd na zaslanie poverenia na uskutočnenie exekúcie. Poverenie súdnej exekútorke na vykonanie exekúcie bolo vydané 13. mája 2009 a doručené 22. júna 2009. Sťažnosť na prietahy v konaní sťažovateľka podala na okresnom súde 17. júna 2009.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01).

V danej veci ústavný súd zistil, že okresný súd bol nečinný vo veci po dobu šesť mesiacov z vlastnej viny a bez pričinenia iných okolností. Avšak s ohľadom na uvedenú skutočnosť a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože neišlo o takú dlhú dobu nečinnosti súdu, ktorá by mohla ohroziť jej základné právo, ktorého porušenie sťažnosťou namietala. Z uvedeného dôvodu preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti už nepripadalo do úvahy rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľky uplatnených v jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2009